

10. И ето, имаше челоуѣкъ съ изсѣхнѣлъ рѣкъ; и за да го обвинятъ попытахъ го, и казувахъ : Дозволено ли е да цѣри нѣкой въ сѣботѣ ?

11. И той имъ рече : Кой е онзи челоуѣкъ отъ васъ, който ако има еднѣ овцѣ, и тя падне сѣботенъ день въ ямъ, не ще ѣхъ улови и извади ?

12. А колко е по добръ челоуѣкъ отъ овцѣ ! За то е дозволено да прави нѣкой добро сѣботенъ день.

13. Тогази казува на челоуѣка : Простри рѣкъ-тъ си ; и прострѣ ѣхъ, и станѣ здрава както друга-та.

14. А Фарисей-тъ като излѣзохъ, наговорихъ ся противъ него, какъ да го погубятъ.

15. Но Исусъ като позна, отиде отъ тамо ; и послѣдовахъ го народъ много, и гы исцѣли всичкы-тъ.

16. И задрѣти имъ да го не изявяватъ ;

17. За да ся сбѣде речено-то чрѣзъ Исаѣѣ пророка, който казува :

18. Ето отрокъ-тъ ми когото избрахъ, възлюбленный-тъ ми, на когото благоволи моя-та душа ; ще положѣхъ Духъ-тъ си на него, и ще възвѣсти сѣдъ на народы-тъ.

19. Не ще да ся скара, нито ще выкне, нито ще чуетъ нѣкой гласъ-тъ му по улицы-тъ.

20. Трѣтъ смазанѣ нѣма да прѣчупи, и отъ лень *свѣщило* замѣждяло нѣма да угаси, до когато изведе сѣдъ-тъ въ побѣдѣ.

21. И въ негово-то име народи-тъ ще ся надѣѣтъ.

22. Тогази му доведохъ едного бѣснуемъ, слѣпъ и нѣмъ ; и го исцѣли, щото слѣпый и нѣмый и говоряше и виждаше.

23. И смаяхъ ся всичкый-тъ народъ, и думахъ : Да не бы тойзи да е *Христосъ*, сынъ-тъ Давидовъ ?

24. А Фарисей-тъ като чухъ, рекохъ : Той не изгонява бѣсове-тъ, освѣнъ чрѣзъ начальникъ-тъ бѣсовскый Веелзевула.

25. А Исусъ, като знаеше тѣхны-тъ помыслы, рече имъ : Всяко